

Nyfikenhetsvandring 68 - Tredje budet 2 - Dramat om Guds närvaro

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2010-03-18

Detta är nyfikenhetsvandring 68Kära kyrkvandrare!Vi vilar en gång till i tredje budet, Tänk på vilodagen så att du helgar den. Vi får en paus i veckan, en skapande paus, där vi får stanna till för att få tvätta bort "livets smutsigheter" och fylla på vår inre bågare. Du kan vi sedan vandra vidare med en frisk sång gnolande inom oss:Gud, låt ditt ord i mitt liv få råda, att andra där din kärlek kan se Ja, låt ditt ord i mitt liv få råda, då kan din vilja ske".

(Sv Psalm 89:1)Men nu är det en del som har för sig att det är lite tråkigt i kyrkan. Jag förstår inte varför. "Det är inte tråkigt, det är inte tråkigt, det är bara så att man upplever det lite tråkigt"

(citat från artikeln "Se, här är jag" i Skafferiet).

Har ni hört historien om prästdottern som frågade sin pappa:-Pappa, varför ska du alltid predika så mycket …?

-Jo, förstår du, först läser jag texten. Och sedan predikar jag över texten för att förklara den så att du förstår den."

-Ja, men pappa, när du läste texten förstod jag precis allting. Men när du började predika, förstod jag ingenting.Jag tänkte ta med dig på en kyrkvandring den här gången. Vi besöker hembygdens kyrka. Jag ska försöka berätta lite vad det är som sker i en vanlig svensk Högmässa. För där är något som sker.

Högmässan är dramat om Guds närvaro.Så försök att hänga med. Jag hoppas att du efter denna vandring inte ska säga: "När jag gick i kyrkan förra gången tyckte jag att jag begrep rätt bra vad som hände där. Men nu sedan du förklarat det, begriper jag ingenting." Jag hoppas naturligtvis du ska säga: "Vilken skatt vi har i högmässan! Du har övertygat mig. Nu vill jag för framtiden ansluta mig till "de obotligt trogna" som alltid är med i kyrkan. Alltid på en söndag vill jag gå i kyrkan." Ty det är ju så:Den som missar en mässa missar en massa!Välkommen på denna kyrkvandring!Ger vandringen ilskor, grubblor, tröstor och glädjor? Kontakta då Bengt genom att klicka på författarnamnet för denna artikel.Guds tio ordOch Gud talade alla dessa ord:Jag är Herren, din Gud,

Som har fört dig ut ur Egyptens land,

ur trädhusetTredje budet:Tänk på vilodagen, så att du helgar den.Vad är det? frågar Luther och vi hjälper han med svaret:V du skall frukta och älska Gud,

så att vi inte föraktar predikan och Guds ord,

utan håller det heligt,

gärna lyssnar till det och lär oss det.Detta är nyfikenhetsvandring 68Högmässan - ett drama i åtta akter om Guds närvaro.

Första akten: Fadern kallar på oss

Andra akten: Fadern tar emot syndare

Tredje akten: Fadern förbarmar sig

Fjärde akten: Fadern talar till oss

Femte akten: Fadern lyssnar på oss

Sjätte akten: Fadern äter med oss

Sjunde akten: Fadern välsignar oss

Åttonde akten: Fadern "söndagar" våra vardagarOch så till sist: Reflektionen över vandring 68

Första akten: Fadern kallar på ossOch Gud talade alla dessa ord:

Jag är Herren, din Gud,

som har fört dig ut ur Egyptens land, ur trädhuset.

… Tänk på vilodagen, så att du helgar den.Gud vilade på sjunde dagen. Gå i dina tankar tillbaka till Edens lustgård. Det

hjälp dig att se vilodagen som en lustgård, en trädgård med porlande vatten och svalkande grönska. (se vandring 67). Dina tankar fylls av en längtan och en törst efter att hitta det friska livet hos Gud.Som hjorten trängtar efter vattenbäckar,

så trängtar min själ efter dig, o Gud.

Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden.

När får jag komma och träda fram inför Guds ansikte?

(Psaltaren 42:2-4)Bli känslig för den helige Andes dragning. Om Simeon i templet står det: Ledd av Anden kom han till

templet .. (Lukas 2:27). Ställ också du in din inre människa på den helige Andes våglängd. Gud vill dig något. Men Gud tvingar inte sina lösningar på dig. Han frågar dig inför varje gudstjänst: Vad vill du att jag skall göra för dig? (Markus 10:51). Försök svara på den frågan?

Du hör kyrkklockan. Den har ett budskap till dig. "Kom! Kom!" "Skynda dig och kom" … "Kom och ta emot"… (Lyssna in vad din kyrkas klockor sjunger om).

Du kommer till kyrkan. Och du vet varför:Jag söker dig i helgedomen

för att se din makt och härlighet

Ty din nåd är bättre än liv, mina läppar skall prisa dig.

Jag skall lova dig så länge jag lever,

i ditt namn skall jag lyfta min händer.

(Psaltaren 63:3-5)Andra akten:

Andra akten: Fadern tar emot syndareJa, detta vet du. Du går inte till kyrkan, därför att du är så bra. Du går dit, därför att du inte klarar av detta krångliga liv på egen hand. Du behöver himmelsk beröring.Herren är i sitt heliga tempel.

Hans tron är i himmelen,

men han är också hos dem
som är ödmjuka och ångerfulla.

Han hör deras bekännelse

och vänder sig till deras bön. Citat ur "Se, här är jag" som vi hittar i Skafferiet. Jesaja gick till kyrkan i Jerusalem. Han brukade ofta gå dit. Även om han visste att samme gamle präst skulle stå där framme och mässa samma gamla litania och samme kantor skulle böla fram sin sång från läktaren och samma gamla kyrktanter och kyrkgubbar skulle sitta där och sucka och samma vilsna, tuggummituggande, freestyleskadade konfirmander skulle sitta där på första bänk, gick Jesaja dit. "Det är inte tråkigt i kyrkan", sa han till sig själv, "det är inte tråkigt. Det är bara så att jag ibland upplever det tråkigt".

Men plötsligt, mitt i denna gamla vanliga gudstjänst hände något. Ett bländande ljussken! En himmelsk sång! Ett brus av jubel! En omslutande Närvaro ... En utstrålning från den himmelska tronen! Jag såg Herren, berättade Jesaja efteråt. Bara ett ögonblick. Hans livs viktigaste ögonblick. Mina ögon har sett Konungen, Herren Sebaot.

Att se in i någons ögon som ser på en med kärlek, ömhet och smärta, kan vara svårt. Jesaja fick se in i Guds smärta men det klarade han inte. Han kände sig genomskådad, genomavslöjad av Kärleken. Nu var det inte längre de andra som var ruttna och falska och smutsiga.

Ve mig, jag förgås! Ty jag har orena läppar ...

Att med egna ögon få se honom som är HELIG, HELIG, HELIG måste vara förskräckligt. Förskräckligt eftersom Gud är så hel, så av skönhet, så fylld av kärlek och godhet. Ingen kan se Gud och leva. (2 Mos 33:20). Vill du komma till rätta med ditt stora, stackars, lilla, duktiga, ömtåliga JAG, så lyd dessa uppmaningar: se Guds lamm ... se på Jesus ... se din Konung. I pupillens mitt, i ditt livs centrum, finns inte längre spegelbilden av dig själv. Där finns korset, stopptecknet för ditt stora jag. Där kommer fram en ny frisk inre drivkraft. Jag har blivit korsfäst med Kristus,

men jag lever,

fast inte längre jag själv,

det är Kristus som lever i mig.

(Gal 2:19-20) Precis som Jesaja fick en beröring av altarets eld, behöver vi de ständigt återkommande mötena med honom, som "rör vid oss med händerna som korset bar".

Stanna därför till och tänk efter: Du ser och anar syndens alla tunga tyngder: Avund, högmö, jämförelse, kärlekslöshet, otro, bitterhet, elakhet, "egotrippighet", likgiltighet & hellip;. Lagg ner allt detta vid korset! Jag bekänner inför dig, helige Gud, att jag ofta och på många sätt

har syndat med tankar, ord och gärningar.

Tänk på mig i barmhärtighet

och förlåt mig för Jesu Kristi skull

vad jag har brutit. Lyssna sedan noga till förlåtelseordet. Genom de orden lyfter Jesus, din frälsare, av din synd och bär den bort. Prästen säger Till dig som ber om dina synders förlåtelse

säger jag på Jesu Kristi uppdrag:

Din synder är dig förlåtna

i Faderns och Sonens + och den helige Andes namn. Vi tackar Käre Fader i himmelen,

vi tackar dig för syndernas förlåtelse

genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen. Tredje akten:

Tredje akten: Fadern förbarmar sig Vi stämmer nu in i ett Kyrie (Herre). Herre, förbarma dig över oss

Kriste, förbarma dig över oss

Herre, förbarma dig över oss. (Detta rop finns i 10 olika variationer. Se Svenska kyrkans Psalmbok nr 695 och 696) Detta rop är inte en syndabekännelse, där vi fortsätter att sucka över våra synder. Det är ett rop till Gud om barmhärtighet. Ordet barmhärtighet betyder "att ha hjärta för de arma" (Tyska: Barm-herz-igkeit). Har du Gud hjärta för oss? Bryr du dig om oss?

Herre, förbarma dig över oss & hellip; I detta rop får du lägga in all annan nöd du har för dig själv, för dina närmaste, för din församling

ditt land, världen & hellip;. Ta den nöden med dig till högmässan. Du kan be den allmänt för alla de många som är i nöd. Du kan ta

med dig någon människa, som du särskilt ber för. Det kan vara bra att ha tänkt igenom detta före högmässan. Har du Gud hjärta

oss? Bryr du dig om oss?

Herre, förbarma dig över oss & hellip; Vad svarar Gud i Högmässan?

Han berättar att han lagt sitt hjärta i Betlehems krubba.

Gud bryr sig om oss genom Jesus. Ordet blev människa och bodde ibland oss,

och vi såg hans härlighet,

en härlighet som den Enfödde har av Fadern,

och han var full av nåd och sanning.

(Joh 1:14) Därför hör vi i Högmässan änglasången från Betlehem. Prästen sjunger den, mer eller mindre änglalikt: Åra åt Gud i hö

och frid på jorden

bland människor som han älskar.

(Lukas 2:14) Nu öppnas himmelen över oss och vi går in i änglakören. Himmel och jord sjunger tillsammans lovsången:

(Svenska kyrkans psalmbok nr 697 ger 9 variationer på Lovsången. Och fler finns) Fjärde akten:

Fjärde akten: Fadern talar till oss Nu kommer en avdelning då vi får lyssna till flera textläsningar och till predikan. Men vi börjar

med en hälsning: Prästen sjunger: Herren vare med er. Församlingen svarar: med dig vare ock Herren. Denna hälsning går

tillbaka till Ruts bok 2:4. Och Boas kom just då dit från Betlehem.

"Herren vare med er", hälsade han skördemännen.

De svarade honom: "Herren välsigne dig." Boas - kung Davids farfarsfar - kommer från Betlehem och möter oss som just

varit i Betlehem och sjungit med änglarna. Han hälsar oss och vi hälsar honom. Herren vare med er & hellip;

Så har präst och församling hälsat varandra i hela kyrkans historia. Man nästan känner något av årtusendenas rysning. Prästen påminner församlingen om att det är Herren som är centralgestalten i högmässan. Och församlingen ber för sin präst och lyfter in honom i Herrens närvaro.

Sedan ber prästen en kort bön, som kallas kollektbön (eller söndagens bön) där han samlar upp dagens tema i några korta, laddade, kärnfulla ord. Dessa kollektböner är små pärlor. Bed gärna igenom dem långsamt när du hemma förbereder dig för högmässan. Man kan se dessa böner som en modell för alla böner: Ett anrop: Barmhärtige Herre, beskrivning av vad

Gud gör eller lovat: du som vet att vi inte utan dig

kan lyda dina budbegäran: styr våra hjärtan genom

din Helige Andemålet: så att vi får den kärlek

som är lagens fullbordan. slut: Genom din Son Jesus Kristus,

vår Herre. Församlingen: Amen. Nu får vi lyssna till dagens textläsningar.

Först kommer den gammaltestamentliga läsningen.

Den andra kallas episteln och kommer från Nya Testamentets brev.

Efter den sjunger vi gradualpsalmen (trappstegpsalmen). Vi stiger ett steg högre upp i högmässan och lyssnar till dagens heliga evangelium. Det kan vara bra att komma i god tid till högmässan och där i stillheten läsa igenom de tre texterna. Eller göra det hemma på morgonen. Då hjälper man sig själv att komma in på högmässans hörlängd. Prästen inleder läsningen av eva med orden: Upplyft era hjärtan till Gud

och hör dagens heliga evangelium. Vi lyfter upp hjärtat, hela vårt inre mot Gud.. Vad är hjärtat? Det är sätet för viljan, tanken.

Bibelns människor tänker med hjärtat och känner med magen. De gallskriker. Besvärliga människor sätter sig i magen.

Problemen snurrar runt där. Men om vi ska kunna tänka rätt med våra hjärtan måste Gud få göra något med dem. Han vill göra ett hjärtbyte, en hjärttransplantation. Ta bort stenhjärtat, säger Hesekiel (se 36:26). Det är det hårda och kalla som gör oss så kantiga och jobbiga för människor omkring oss. Han vill ge oss ett nytt hjärta. Förnya oss inifrån. I hjärtat låter han nu ord av Ande och liv komma in. Jag skall låta min Ande komma och göra så att ni vandrar efter mina stadgar och håller mina lagar och gör efter dem (Hes 36:27). Han ordnar den inre motorn.

För att Gud skall kunna göra det måste vi upplyfta våra hjärtan till honom. Nu kommer det du väntat på så länge: Predikan. Det är viktigt att bibeltexter "kommer i rörelse" i våra gudstjänster. En text som vi läser, ligger där först tyst och stum och säger oss inte

mycket. Men när den helige Ande börjar röra vid prästen och han börjar predika, kan det hända att det börjar röra sig bland

bokstäverna och orden spritter till och börjar röra sig upp mot mig som lyssnar. Jag upptäcker två ting. Jag ser att jag finns i

dessa gamla texter. Mina synder, min förljugenhet, mina bekymmer, mina tvivel, min längtan beskrivs där. Jag upptäcker

sedan något mer: Jesus finns med i dessa texter. När en text flyttar upp från Bibelns blad, passerar en förkunnarens hjärta och

kommer i rörelse mot åhörarna, då blir Jesus själv närvarande i deras liv. Han är i Ordet och han möter mig som finns i Ordet och

han ger det han lovar i Ordet. Därför kallar vi Ordet för ett nådemedel, medlet genom vilket Guds nåd och godhet strömmar till

oss. Jesus har genom sitt ord med sig hela sin seger på Golgata och all den himmelska världens tröst och

välsignelser. Predikan är mycket viktig i gudstjänsten. Alltså kommer tron av predikan och predikan i kraft av Kristi ord (Rom

10:17). Förkunnelsen måste till för att tron skall komma, växa och fördjupas. Ordet predikan, förkunnelsen, kan också översättas

med "hörandet". Det som sägs, hörs, tas emot, bäddas ned som livsfrön i hjärtat och där börjar de sedan växa, spira, blomma, ge

frukt. Tron kommer av predikan. Tron kommer av att ordet förkunnas, ropas ut, hörs. Därmed är inte sagt att allt som sägs från

våra predikstolar är predikan. Det kanske inte alls bygger på Kristi ord. Och då är det verkningslöst. Men när vi hör predikan som

kraft av Kristi ord och sedan talar med varandra om detta, delar bibelord med varandra, ger varandra tröst och

uppmuntran, så är också förkunnelsen av Jesu ord där. Det är alltså inte bara predikan som är predikan i gudstjänsten. När

nattvardens måltid dukas och det förkunnas in i varje nattvardsgästs öron att "Kristi kropp är för dig utgiven, Kristi blod är för dig

utgjutet" så är förkunnelsen av Jesu gärning där. När kantorn spelar och kören sjunger och vaktmästaren ringer i kyrkklockan och

kyrkans ungdomar ber böner och läser texter och leder lovsången, och när vi efteråt delar med varandra vad vi fått, så är Ordet i

rörelse. Predikan är alltså så mycket mer än det som sägs från predikstolen. (Om du ibland lider av det problemet att de ord som

du hör går in genom ena örat och sedan vips ut genom andra örat, så finns det ett recept mot det i Skafferiet, Tryck på: IN

GENOM ENA ÖRAT OCH …). Den himmelska närvaron har fortsatt i predikan. Vi har fått möta vårt dops Gud som är

Fadern och Sonen och den helige Ande. Vi har i predikan genom Ordets ljus fått se olika sidor av den kristna tron belysta.

Nu reser vi oss och stämmer in i lovsången till vårt dops Gud. När vi stämmer in i trosbekännelsens lovsång gör vi det av

tacksamhet över att vi får vara med bland alla dem som i flera tusen år dragits in i trons värld, vi gör det som en bön om att få vä

och fördjupas i denna tro Vi tror på Gud Fader allsmäktig

Vi tror ock på Jesus Kristus, Guds enfödde Son …

Vi tror ock på den helige Ande Femte akten:

Femte akten: Fadern lyssnar på oss Fadern för oss samman till en bedjande gemenskap i högmässan. Men det som vi ber där

kan också vara en modell för vår egen förbön hemma: Tillsammans håller vi upp i våra böner. Kristi kyrka över hela jorden …

Guds folk i Sverige …

Vår egen församling …

människor i nöd …

nöden i världen …. (det som tidningar berättat om …)

människor i nöd ….

våra närmaste …

oss själva … Gud, du är vår tillflykt och vår starkhet.

Ge oss vad vi i tro har bett om

och låt oss bli redskap för våra böners ord.

För vår Herres Jesu Kristi skull. Amen. Sjätte akten:

Sjätte akten: Fadern lyssnar på oss Nu går vi in i högmässans höjdpunkt. Dramat om Guds närvaro bli allt starkare. "Du öppnar, o

evige Fader i Kristus din famn" (Psalm 393:1). Vi kommer att få höra pulsslagen från Guds Fadershjärta: För dig! För dig! På vandring 53 försökte vi göra en vandring in på innersidan av Nattvarden. Gå gärna tillbaka till den. Nu ska vi titta på yttersidan som vill leda oss in på innersidan. Du ser prästen framme vid altaret. Han är klädd i helig skrud. Kläderna är inte till för att framhäva prästen. De är faktiskt till för att dölja prästens person. Det är inte pastor Jansson vi får träffa idag. Prästen som vi ser är en i den raden av Herrens tjänare som alltifrån apostlarnas dagar får på Herrens uppdrag förmedla det stora budskapet om att försoningens hemlighet är till FÖR DIG! Kläderna pekar dels tillbaka till de kläder som Jesus och apostlarna bar, livklädnaden och manteln.. Prästens kläder pekar också fram mot den himmelska festen. Prästen bär de himmelska kläderna. Ty det som händer i nattvarden är bl.a detta att vi ställs på tröskeln till den himmelska världen. Kärlekens eld tänds på nytt i oss. "Låt elden brenna i våra hjärtan, till dess vi målet når" (Psalm 89:3). Vi sjunger tillredelsepsalm (offertoriepsalmen) och kollekten bärs fram och läggs på altaret. "Herre, av ditt ger vi åt dig. Tag emot oss och våra gåvor för Jesu Kristi skull." Prästen upplyft era hjärtan till Gud. Församlingen Vi upplyfter våra hjärtan. Prästen: Låt oss tacka Gud vår Herre. Församlingen: Allena han är värd vårt tack och lov. Vår kropp är närvarande i kyrkan. Vi står upp med fötterna stadigt på golvet. Men något händer nu med våra hjärtan. Vi upplyfter dem till Gud. Gud vill tydligen ha dem. Han vill fylla dem med himmelsk kärlek och himmelskt liv. Han vill att vi ska få leva ett rikt inre liv. Himmel på jorden! Men han tvingar inte detta på oss. "Vi upplyfter våra hjärtan". När vi säger vårt ja till att ge våra hjärtan till Gud hamnar vi på nytt i den himmelska körens lovsång. Prästen sjunger den s.k. prefationen, där vi "med dina trogna i alla tider och med hela den himmelska härskaran prisar ditt namn och tillbedjande sjunger."

Vi ser framför oss inte bara änglakören nu. Utan våra fromma fäder och mödrar som dött i tron på Jesus, "Herrens trogna i alla tider".

Tillsammans med dem sjunger vi: Helig, helig, helig, Herre Gud Sebaot.

Himlarna och jorden är fulla av din härlighet.

Hosianna i höjden.

Välsignad vare han som kommer, i Herrens namn.

Hosianna i höjden Det är två sånger som vi här sjunger.

Dels är det serafernas sång i Jesaja 6 (Jfr Joh Upp 4:8).

Dels är det Hosianna-sången som mötte Jesus Messias då han red in i Jerusalem (Matteus 21:9).

Han som en gång vid den yttersta tiden skall komma på himmelens skyar, han kommer till oss i varje mässa. Vi övar oss i hans ankomst. Vi ropar vårt Hosianna, när vi möter honom.

Hosianna är ett rop ur djupen. Vi ropar ut nöden inom oss och omkring oss. Herre, hjälp oss, förbarma dig. Hosianna är ett rop mot höjden, där vi ser upp mot honom som kan hela, läka, befria. Det onda, det mörka, det djävulska får aldrig sista ordet. Vår hosiannasång drar oss in i nattvardens påskjubel. "Livet vann, dess namn är Jesus". Prästen ber nu nattvardsbönen.

Den börjar med att vi påminns om Jesu seger på korset.

Så kommer instiftelseorden:

Den natt då han blev förrådd,

tog han ett bröd,

tackade, bröt det och gav åt lärjungarna och sade:

Tag och ät.

Detta är min kropp som blir utgiven för er.

Gör detta till min åminnelse.

Likaså tog han kalken,

tackade och gav åt lärjungarna och sade:

Drick av den alla.

Denna kalk är det nya förbundet genom mitt blod,

som blir utgjutet för många, till syndernas förlåtelse.

Så ofta ni dricker av den,

gör det till min åminnelse. Prästen ber sedan om Andens närvaro över gåvorna som bärs fram och över dem som tar emot det liv.

bröd och den välsignelsens kalk som är Kristi kropp och blod. Vi ber bordsbönen: Fader vår som är i himmelen … Vi ser hur

prästen bryter brödet och säger: Prästen: Brödet som vi bryter är en delaktighet av Kristi kropp. Församlingen: Så är vi, fastän många

enda kropp,

ty alla får vi del av ett och samma bröd. Prästen: Herrens frid vare med er. Nu kan vi vända oss mot varandra och säga: Herrens

frid. O Guds, lamm, som borttager världen synder,

förbarma dig över oss.

O Guds, lamm, som borttager världen synder,

förbarma dig över oss

O Guds, lamm, som borttager världen synder,

giv oss din frid. Här ropar vi ut alla våra önskingar och all vår längtan efter frid, försoning, kärlek. Vi sträcker oss mot Guds hjärta

och med orden "förbarma dig över oss". Också här får vi ett svar på frågan: Har Gud hjärta för oss? Svaret kommer när vi går fram

altarringen, böjer knä, tar emot Kristi kropp och blod. Då hör vi pulsslagen från Guds fadershjärta: För dig! För dig! Vi är älskade,

älskade, älskade in till döden på ett kors. Prästen:

Kristi kropp för dig utgiven

Kristi blod för dig utgjutet

Herren Jesus Kristus, vilkens kropp och blod

ni här har mottagit

bevare er till evigt liv.Församlingen:O Gud, vi tackar dig som har givit oss att äta av det bröd som kommer ned från himmelen och att dricka av välsignelsens kalk.

Hjälp oss att troget förbli i Kristi gemenskap och förverkliga vår kallelse att vara jordens salt och världens ljus. Låt oss med honom få leva till evig tid.Sjunde akten:

Sjunde akten: Fadern välsignar ossPrästen:Låt oss tacka och lova HerrenFörsamlingen:Herren vare tack och lov.

Halleluja, halleluja, hallelujaPrästen:Herren välsigne er och bevare er.

Herren låte sitt ansikte lysa över er

och vare er nådig.

Herren vände sitt ansikte till er

och give er frid.

I Faderns och Sonens + och den helige Andes namnFörsamlingen:Amen, amen, amenInnan vi går ut från kyrkan får vi i välsignelsen ta emot fyra gåvor. Ibland ser jag, när jag läser välsignelsen över församlingen, att många lyfter sina händer halvhögt att ta emot dessa gåvor.Korsets kraft

Herren välsigne dig …

Här finns två ord i välsignelse: 1) väl (= något som är gott, fint) 2) signa, som kommer av signum= tecken. Det syftar på korsets tecken.

Jag får ta emot allt gott som kommer från korset - befrielse, förlåtelse, försoning, läkedom, upprättelse ….Beskydd och bevare dig.

Se hur Fadern kupar sina två händer, Sonen och Anden, omkring dig.Nåd

Han låter sitt ansikte lysa över dig och vare dig nådig.

Fadern ser på dig med sådan enorm kärlek. Hans ansikte lyser. Han är glad över dig. Han har svept in dig i nådens mantel.Frid

Herren vände sitt ansikte till dig och give dig frid.

Är det inte lite underligt att han vänder sitt ansikte till dig strax efter det du sett hur hans ansikte lyser? Kan det vara så här:

Gud har givit dig sin nåd. Men sedan blir du ändå sittande. Du blir rädd för att gå ut i din vardag igen. Men Herren går dit, han är väg, hem till dig. När han märker att du inte är riktigt med, vänder han sig om och säger: Var inte rädd! Jag ger dig min frid! Följ r

…Och så skriver Gud under med sitt namn på välsignelsens gåvobrev:

I Faderns och Sonens och den helige Andes namn.Åttonde akten:

Åttonde akten: Fadern "söndagar" vår vardagDramat om Guds närvaro fortsätter. Fadern "söndagar" (nytt verb!) våra vardagar.

Varje dag blir en Herrens dag.Gud, från ditt hus, vår tillflykt, du oss kallar

ut i en värld där stora risker väntar.

Ett med din värld, så vill du vi skall leva.

Gud, gör oss djärva!Lyft oss, o Gud, ur våra tröga vanor.

Krossa vårt skal av värdighet och blyghet.

Lös oss från jaget, ge oss kraft att älska.

Gud gör oss fria!Ge oss din blick för dolda möjligheter.

Ge fantasi att finna nya medel,

Gud, i din tjänst för fred och bröd åt alla.

Gud gör oss kloka!Människors krav skall pressa oss, och tvivel,

oro, jäkt skall tynga våra sinnen.

Låt oss då känna att din kärlek bär oss.

Gud, gör oss glada!

(Svensk Psalm 288:1-4)Ger vandrigen ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på författarnamnet för denna artikel.

ReflektionSamtala med dig själv och/eller med någon annan, hur du ser och anar Guds närvaro i de åtta akterna.

(Sänd gärna in dina reflektioner till oss.)Första akten:Fadern kallar på ossAndra akten:Fadern tar emot syndareTredje

akten:Fadern förbarmar sigFjärde akten:Fadern talar till ossFemte akten:Fadern lyssnar på ossSjätte akten:Fadern äter med

ossSjunde akten:Fadern välsignar ossÅttonde akten:Fadern "söndagar" våra vardagar

Nästa vandring blir en inledning till de sju sista buden. Den heter "Alla dessa nästor". Du får där recept på hur skall klara av alla dem. Se framåt med nyfiken spänning ….Ger vandrigen ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på författarnamnet för denna artikel.